

LA LLUFA

VUELVA USTED MAÑANA

A la Comissió europea Pegasus no la rep ni Déu

Mal m'està el dir-ho però soc una petita personalitat mundial. Tinc una al·lèrgia molt molesta i em van dir que el millor lloc per curar-la era a un centre espanyol. A l'aeroport no m'esperava ningú. Vaig agafar un taxi i vint minuts abans de l'hora ja estava a lloc. Em van fer agafar un número de torn, el trenta-sis em va tocar i vaig esperar-me a la saleta.

Dues hores després, quan a la sala només hi havia una dona de la neteja que passava l'escombra, va sortir un jovenet que va dir-

me que el doctor no hi era, que estava enfeinat. Amb diplomàcia vaig respondre que jo també ho estava, que Europa m'esperava amb un informe sobre el cas Pegasus. Sí, miri, va com va, va respondre el jove. Provi demà.

M'havien de fer la prova en dejú i eren les sis de la tarda. Vaig preguntar on podia prendre un mos. El jove, solidari, em va portar fins la cuina del centre i allí em va donar una mica de pa i pernil i la resta d'una ampolla de Rioja. A la sortida del Centre, m'esperaven una colla de periodistes que preguntaven pel resultat de la visita. Quina visita? El jove, a cau d'orella va dir que em preguntaven pel pernil i jo vaig dir que estava molt bo. Abans de lloar la mica del Rioja que havia pres, els periodistes ja havien fofut el camp.

Aleshores, un taxista va fer-me senyals amb la mà i es va comprometre a portar-me on calgués, per la meitat de preu. Vaig donar l'adreça de la meva casa a Brussel·les. S'ho va

rumiar i va dir: D'acord, el portaré fins l'aeroport. Durant el viatge, en Pere –que era el xofer– va explicar-me que la teràpia espanyola contra l'al·lèrgia era una merda i que si volia curar-me anés a Barcelona.

A l'avió vaig retrobar a uns altres enviats europeus per esbrinar el cas Pegasus. Tots estaven d'allò més contents. Tampoc els havien rebut però els van regalar a cadascú dues ampolles de Xarel·lo.

LLUFA DIPLOMÀTICA.

